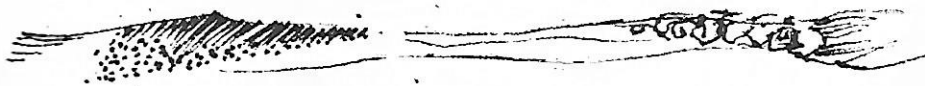

ולא רק בכיתות הראשונות, כיתות-היסוד. אלא גם כשכבר היינו, "מוסדניקים"
לכל דבר, בחופשות שחוזרים בהן הביתה — שוב: עמרם המוביל, עמרם
המסביר, עמרם היותר-יודע — — —

— אהרון, בן קבוצתו — איך אומרים? — ב"תפזורת":

גבעת השועל המת

..לזכרונות אין סדר, אין משטר, אנדרלמוסיה אחת גדולה. אבל מה? פה
קצת, שם קצת, מאיר, מנצנץ, צובט בלב...
ולכן — כמו שזה בא, כמו שנזכרים, בלי סדר — —
וקודם כל — טיולי הגבעות:

טיילנו לגבעות: — „אתה יודע?“, אמר לי פעם... „בעצם, כל מה שאתה רואה
פה, כל הגבעות האלה, היו פעם מיוערות. והתורכים — הם לקחו את העצים
בשביל להסיק את הרכבות שלהם. וצריך — לכן — לייער אותן, מחדש“.
ואם פה מישהו עוד זוכר, אז בחורשה, על יד חדר-הקריאה הישן, הקמנו
משתלה לאורנים. היינו אוספים את הזרעים של האיצטרובלים, והוא — עמרם —
אירגן שם את המשתלה. „כשיהיו הרבה שתילים“, אמר, „נצא לגבעות, לייער“...
לא סלח להם, לתורכים...

אחר-כך — „גבעת השועל המת“. זוכרים? — את השם, לפחות.
גם זה היה באיזה סיור. אחרי גבעות חדשות. כמו תמיד. ושם, בגבעה
שמשמאל לגבעת-הרקפות, מצאנו גווייה של שועל, ותיכף זה הדליק בו משהו...
כמו איזה מגלה-ארצות, בקוטב הצפוני או מה, הוא מיד הכריז, בחשיבות כזאת,
שמהיום והלאה יהיה השם של הגבעה הזאת „גבעת השועל המת“. ובאמת, הרבה
שנים קראו ככה לגבעה הזאת, וביקרו בה. אלא שהיום — רקפות כבר לא גדלות
בה. ולא מבקרים. שכחו — —

חוץ מזה — המוסיקה, התיאבון העצום הזה למוסיקה, בפרט קלאסית. עוד
משהיה קטן. אני חושב שדברים כאלה לא נשחקים אלא משתמרים, כנראה, עם
השנים, עם הגיל, הלאה. זוכר — לפני שהתגייסנו לצבא, עמרם יום אחד קורא
לי ואומר:

— „תראה, יש שמה, בספריית-התקליטים (היה אז צריך, עם ספריית-
תקליטים) תקליט חדש שהגיע, הסימפוניה התשיעית של בטהובן. אז אולי אתה
מוציא לי אותו משם?...“

למה דווקא אני?

אז ככה: כל אחד מה „חברה“ היתה לו המומחיות שלו...

טוב! הלכנו לשם יחד, הוצאתי לו את זה, ואחר-כך — מרוב שהיה חוזר
ומאזין, אינספור פעמים, בלי גבול, קרה איזה „פאנצ'ר“ בתקליט — והמחט
סרטה איפה שסרטה.

מובן שאחרי זה החזרנו את התקליט באותה דרך קונספירטיבית שבה
הוצאנו אותו. אבל הרבה זמן אחרי זה חיפש אבנש, האחראי על התקליטייה,
איך זה קרה לתקליט הזה, שרק עכשיו היה חדש ופתאום הוא חוזר על עצמו,
חוזר, חוזר...

ועוד דבר — בולמוס העתיקות:

אם אתם זוכרים, בדיוק אז התחילו להתעסק בכפר-מנחם בעתיקות. לחפש,
לגלות.